

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Pavla Molka (soudce zpravodaj) a soudců Petra Mikeše a Michala Bobka v právní věci navrhovatele: **město Moravský Beroun**, se sídlem náměstí 9. května 4, Moravský Beroun, zast. Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem se sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno, proti odpůrci: **vláda**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Změny č. 2 Územního rozvojového plánu a návrhu na zrušení územního opatření pro akcelerační oblast AOV18 Norberčany,

t a k t o :

- I. Návrh na zrušení části opatření obecné povahy – Změny č. 2 Územního rozvojového plánu **se v y l u č u j e** k samostatnému projednání.
- II. Návrh na zrušení územního opatření pro akcelerační oblast AOV18 Norberčany **se p o s t u p u j e** Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) obdržel dne 24. 9. 2026 podání navrhovatele obsahující návrh na zrušení části opatření obecné povahy – Změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále jen „změna ÚRP“) a návrh na zrušení územního opatření pro akcelerační oblast AOV18 Norberčany (dále jen „územní opatření“).

[2] NSS si před zahájením procesních úkonů v řízení nejprve posoudil otázku věcné a místní příslušnosti k posouzení obou návrhů. Zohlednil přitom právní úpravu účinnou v době podání návrhů a dospěl k závěru, že není příslušný k projednání návrhu na zrušení územního opatření pro akcelerační oblast AOV18 Norberčany.

[3] Dle § 310 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“), ve znění účinném ke dni podání návrhu platí, že *ke řízení o zrušení územního rozvojového plánu nebo jeho části je příslušný Nejvyšší správní soud*.

[4] Jak zdůrazňuje navrhovatel, podle nově přijatého znění § 310 téhož zákona (viz návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk č. 67/0) dojde ke změně tohoto ustanovení a za slovo „části“ budou vložena slova „a ke řízení o zrušení územního opatření vydaného vládou“. Jak potvrzuje i bod 502 důvodové zprávy: „Ustanovení doplňuje zvláštní věcnou příslušnost Nejvyššího správního soudu o další situaci. Nejvyšší správní soud bude příslušný také k přezkumu územního opatření o podmínkách a zmírňujících opatřeních.“ NSS tedy bude příslušný *ke řízení o zrušení územního rozvojového plánu nebo jeho části a ke řízení o zrušení územního opatření vydaného vládou*.

[5] Ustanovení § 310 stavebního zákona však v této podobě dosud nenabylo účinnosti, a proto je z hlediska posuzování příslušnosti NSS k projednání návrhu třeba vycházet z nyní účinného znění § 310 stavebního zákona. Této skutečnosti si je ostatně navrhovatel, resp. jeho právní zástupce plně vědom. V návrhu totiž uvedl, že „*z textu ustanovení účinného v okamžiku podání tohoto návrhu se tedy zdá, že NSS je příslušný jen k řešení návrhu na zrušení části Změny č. 2 Územního rozvojového plánu (dále jen „Změna č. 2“), nikoliv územního opatření pro akcelerační oblast AOV18 Norberčany (dále jen „ÚO“). Navrhovatel přesto spojil návrh na zrušení části Změny č. 2 s návrhem na zrušení ÚO, protože spolu obě opatření obecné povahy velmi úzce souvisí a nelze je přezkoumat samostatně, neboť právě vymezení AOV18 ve Změně č. 2 je podkladem pro vydání ÚO a nedostatečně nastavené podmínky v ÚO jsou mj. důvodem toho, že je vymezení AOV18 tak problematické.*“

[6] Navrhovatelova úvaha však nic nemění na tom, že podle úpravy účinné v době podání návrhu (stejně jako v době rozhodování NSS) je dle § 310 stavebního zákona NSS příslušný toliko k posouzení návrhu na zrušení územního rozvojového plánu nebo jeho části. Promítnuto na nynější věc je proto příslušný pouze k posouzení návrhu na zrušení části změny ÚRP. K posouzení návrhu na zrušení územního opatření není příslušný.

[7] Podle § 7 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), platí, že *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud.*

[8] Podle § 7 odst. 5 věty první s. ř. s. platí, že *byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému.*

[9] NSS proto dospěl k závěru, že věcná příslušnost k projednání návrhu na zrušení územního opatření se řídí základním pravidlem dle § 7 odst. 1 s. ř. s., a k jeho projednání je tedy věcně příslušný krajský soud. V tomto případě (v době podání nynějšího návrhu) totiž nebyla pro rozhodnutí o návrhu na zrušení územního opatření dána speciální příslušnost NSS.

[10] Podle § 7 odst. 2 věty první s. ř. s. je *k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.* Sídlo odpůrce se nachází na území městské části Praha 1, tedy v obvodu Městského soudu v Praze (viz příloha č. 2 bod 1. k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů). NSS proto rozhodl o postoupení návrhu na zrušení územního opatření Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

[11] Zbývá posoudit otázku příslušnosti NSS k posouzení návrhu na zrušení části změny ÚRP. Jak již bylo uvedeno výše, § 310 stavebního zákona zakládá speciální příslušnost NSS v řízení o zrušení územního rozvojového plánu nebo jeho části. Obecně je tedy NSS pro rozhodování o tomto návrhu příslušným soudem. V této části se tedy návrh nepostupuje Městskému soudu v Praze, nýbrž se podle § 39 odst. 2 s. ř. s. vylučuje k samostatnému projednání.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 5. října 2026

Pavel Molek
předseda senátu